Чому вночі сміявся я? Ні в кого
Я не доб'юсь відмови: не дає
Ні Бог її, ні голос духу злого.
Звернусь до серця я, що в груди б'є.
Скажи хоч ти, вмістилище скорботи!
Не озиваєшся! О тьма! О тиш!
О вічний стогін мій! Мовчать висоти,
Мовчать провалля темні — й ти мовчиш.

Чому ж сміявся я? Земних відрад
Поширює моя уява межі.
Проте я й зараз був би вмерти рад:
Хай гордий стяг життя злетить із вежі!
Красу, Поезію і жар сердець —
Все топче Смерть. Смерть — усьому вінець.